

Ngày 1/11/2024

Các Thánh Nam Nữ

Kh 7,2-4.9-14 - 1Ga 3,1-3 - Mt 5,1-12a

¹³ Một trong các Kỳ Mục lên tiếng hỏi tôi: “Những người mặc áo trắng kia là ai vậy? Họ từ đâu đến?” ¹⁴ Tôi trả lời: “Thưa Ngài, Ngài biết đó.” Vị ấy bảo tôi: “Họ là những người đã đến, sau khi trải qua cơn thử thách lớn lao. Họ đã giặt sạch và tẩy trắng áo mình trong máu Con Chiên.” (Kh 7,13-14)

Bài Suy Gẫm số 183. Điểm 2: Các Thánh Chịu Đau Khổ Để Lên Thiên Đàng.

Dù Anh [Chị] Em có hy vọng thế nào để dự phần vào vinh quang của các thánh, điều đó sẽ không có tác dụng, trừ phi Anh [Chị] Em cất công để trở nên thánh, bằng chính những phương tiện mà các ngài đã dùng. Thư Do Thái nói các ngài “*đã phải đối phó với bao nỗi đau khổ dồn dập, ... bị sỉ nhục và hành hạ trước mặt mọi người, ... và đã vui mừng để cho người ta tước đoạt của cải, bởi biết rằng mình có những của vừa quý giá hơn lại vừa bền vững*” (Dt 10,32.33.34). Ngài nói ở một chỗ khác: “*Các ngài phải chịu nhạo cười và roi vọt, hơn nữa còn bị xiềng xích và bỏ tù; họ bị ném đá, bị cưa đôi, bị chết vì gươm; họ phải lưu lạc, mặc áo da cừu da dê, chịu thiếu thốn, bị áp bức và hành hạ. Thế gian chẳng xứng với họ! Họ đi lang thang trong hoang địa, trên núi đồi, trong hang hốc và hầm hố*” (Dt 11,36-38).

Tất cả các vị thánh này đã “*bị tra tấn mà không muốn được giải thoát, để được hưởng một sự sống lại tốt đẹp hơn*” (Dt 11,35). Nay giờ, bằng những từ ngữ thật thống thiết, thánh Phaolô đã mô tả những phương cách khác nhau mà các thánh đã dùng để đạt được vinh quang các ngài đang hưởng. Thánh nhân nói thêm: “*Như thế, phần chúng ta, được ngăn ấy nhân chứng đức tin như đám mây bao quanh, chúng ta hãy cởi bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi đang trói buộc mình, và hãy kiên trì chạy trong cuộc đua dành cho ta, mắt hướng về Chúa Giêsu*” (Dt 12,1), là cuộc đua duy nhất giúp chúng ta đạt tới hạnh phúc của các thánh; “*Thật vậy*”, cũng vị Tông đồ này nói thêm, “*một chút gian truân tạm thời trong hiện tại sẽ mang lại cho chúng ta cả một khối vinh quang vô tận tuyệt vời*” (2Cr 4,17) được dành cho chúng ta ở đời sau.

Vậy hằng ngày, Anh [Chị] Em hãy hoài vọng xin được những khổ đau, như nhiều vị thánh đã làm, với lòng mong mỏi và hy vọng có ngày được cùng các ngài hưởng sự bất tử trên Trời.

The solemnity of All Saints Day calls us to look at our real call as Christians. The Christian is called to live his/her life as children of God. How do we live as children of God? In order to become holy all our actions and speeches need to be holy, “As he who called you is holy, be holy yourselves in all your conduct, 1 Peter 1:15”. Today’s Gospel shows us how to live the holy life. The saints show us the way to follow the footsteps of

Jesus in a holy way. They have lived in this world as holy people and have thus become saints. The first step for living a holy life is following the word of God “You have already been cleansed by the word I have spoken to you. John 15:3” So let us believe in God’s word and make Jesus’s word central to our lives. Let us act and speak according to the word of God and live holy lives, to show the world that the Christian life is a life that is set apart and reserved to give glory to God.

Ngày 2/11/2024

Cầu Cho Các Tín Hữu Đã Qua Đời

Lễ I: G 19,1.23-27a

Rm 5,5-11

Ga 6,37-40

Lễ II: Is 25,6a.7-9

Rm 8,14-23

Lc 23,33.39-42

Lễ III: 2Mcb 12,43-45

Kh 21,1-5a.6b-7

Ga 11,17-27

¹⁸ *Thật vậy, tôi nghĩ rằng: những đau khổ chúng ta chịu bây giờ sánh sao được với vinh quang mà Thiên Chúa sẽ mặc khải nơi chúng ta.* ¹⁹ *Muôn loài thọ tạo những ngong ngóng đợi chờ ngày Thiên Chúa mặc khải vinh quang của con cái Người.* (Rm 8,18-19)

Bài Suy Gẫm số 185. Điểm 2: Chúng Ta Phải Cứu Giúp Các Linh Hồn Trong Luyện Ngục.

Phải năng cầu xin Thiên Chúa cho các linh hồn đang đau khổ trong luyện ngục, đó là một thứ nghĩa vụ. Thứ nhất, vì Thiên Chúa đã trao họ cho nên công lý của Người, bao lâu tùy theo mức độ họ phạm tội, tùy theo cách họ có lỗi là trong việc đền tội khi còn sống hay không; sau khi họ qua đời, Người không cho họ phương tiện nào khác để được tha thứ, ngoài sự ủng hộ mà các tín hữu đang còn ở đời này có thể dành cho họ, hoặc bằng kinh nguyện, bằng việc nhịn ăn đền tội, bằng việc bố thí, hoặc dâng Thánh Lễ, hay vài việc đền bù nào khác.

Thứ hai, vì chúng ta hiệp nhất cụ thể với các linh hồn này theo hai cách: trước tiên, họ với chúng ta đều là thành phần của Giáo hội, là chi thể của chính Chúa Giêsu Kitô; kể đến vì họ hiệp nhất với chúng ta, nhờ Chúa Giêsu Kitô, trong cùng chung một ơn sủng thánh hóa. Cả hai sự hiệp nhất này phải khiến chúng ta có lòng trắc ẩn đối với những linh hồn đang đau khổ này.

In the journey of life, death is inevitable and it never shows any partiality. It calls us to be always ready. In the presence of death there is no waiting. Death has a way of keeping us from putting our hopes in this world. When a family member or a friend dies it leaves an indelible mark on us. It makes us sad and sometimes pessimistic. But, the life of a Christian gives us hope of something better awaiting us, that one day we will be united with Jesus and all our old acquaintances in heaven. As Christians we believe that death is

not the end of life but the beginning of a new life. The main aim of remembering the dead today is our hope that they live as resurrected persons with Christ. As we remember and pray for the dead let us look at ourselves and ask if we are ready to meet our death? Are we worthy to meet Jesus? If not let us analyze what is blocking us, purify ourselves, and be ready meet Jesus as he wanted us to meet Him.

Ngày 3/11/2024

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN Năm B

Đnl 6,2-6 - Dt 7,23-28 - Mc 12,28b-34

²⁹ Đức Giê-su trả lời: “Điều răn đứng hàng đầu là: Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. ³⁰ Ngươi phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của ngươi, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực ngươi.” (Mc 12,29-30)

Bài Suy Gẫm số 70. Điểm 2: Chúng Ta Phải Yêu Mến Thiên Chúa Hết Tâm Hồn.

Chúng ta không thể yêu Thiên Chúa hết lòng mà lại không yêu Thiên Chúa “*hết linh hồn*”: nghĩa là chúng ta phải sẵn sàng từ bỏ, không chỉ những điều bên ngoài và hữu hình, mà còn chính mạng sống mình, – điều được hàm ý trong từ *linh hồn*, – hơn là để mất tình yêu Thiên Chúa trong giây lát; chúng ta làm như vậy là vì chúng ta phải chuộc Thiên Chúa hơn hết mọi thứ có thể làm đối tượng cho sự yêu mến của chúng ta. Và, thật vậy, do Thiên Chúa vượt xa các loài thọ tạo, nên mạng sống của chúng ta, tự nó sẽ không đáng kể là gì, so với Đấng là tác giả của nó.

Anh [Chị] Em không sẵn lòng dâng hiến sự sống đó cho Thiên Chúa, làm thành một hy lễ để duy trì tình yêu Người, hay để tăng tình yêu đó trong Anh [Chị] Em sao? Lòng nhân hậu của Thiên Chúa đã tặng không cho Anh [Chị] Em sự sống; thế thì để chứng tỏ Anh [Chị] Em thuộc về Người, mang ơn Người biết chừng nào, Anh [Chị] Em làm một việc chí phải, khi kính tặng Người mạng sống, như một món đồ thuộc về Người, còn Anh [Chị] Em chỉ là người được ký thác mà thôi. Chúng ta thực sự hy sinh mạng sống mình cho Thiên Chúa, khi chúng ta chỉ sử dụng nó cho Người; đây là điều Anh [Chị] Em làm trong ngành nghề và trong công tác của Anh [Chị] Em: chỉ màng đến việc kết liễu cuộc đời sau vài năm phục vụ, miễn là Anh [Chị] Em được cứu rỗi và đưa được các linh hồn về với Thiên Chúa. Những linh hồn này, sau khi được Anh [Chị] Em ra sức dạy dỗ và làm đủ cách để giúp chúng bước vào cổng trời, sẽ giúp nâng Anh [Chị] Em cao lên Trời. Đó là cách Anh [Chị] Em chứng tỏ với Thiên Chúa là Anh [Chị] Em “*yêu thương Người hết linh hồn*”.

Today’s Gospel speaks about two things the love of God and the love of human beings. We must love God as Mary Magdalene did. She loved so much that Jesus had to say to

her “Do not hold on to me”, John 20:17. Just as Mary did we must love God without holding anything back. She never hesitated to show her love for Jesus. We must love our God not partially, but with all our heart and mind. How can we show the world that we are loving God? If we love our fellow human beings only then can we show the world that we are wholeheartedly loving God. So let us love our neighbours with our words and deeds. Loving God and loving human beings goes hand in hand.

Ngày 4/11/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Pl 2,1-4 - Lc 14,12-14

Thánh Carôlô Borrômêô, Giám Mục

Bài Suy Gẫm số 187. Điểm 2: Thánh Carôlô Yêu Mến Tâm Nguyện Và Sự Hãm Mình.

Có óc siêu thoát thì chưa đủ cho việc mưu cầu lợi ích của Giáo hội và cứu rỗi các linh hồn; còn phải hết lòng chăm lo nguyện gẫm và hãm mình nữa: đây là điều mà thánh Carôlô đã chuyên cần thực hiện. Mặc dù lợi ích của giáo phận khiến ngài liên miên bận rộn, ngài không hề bỏ qua hai buổi tâm nguyện trong một ngày; và ngài hết sức tập trung, đến nỗi khi bị một trong những tu sĩ chệnh mảng mà ngài muốn cải tạo nổ súng bắn, trong lúc ngài đang nguyện gẫm với gia nhân, ngài không hốt hoảng và tiếp tục cầu nguyện. Ngài thường cất tiếng rên rỉ với Thiên Chúa nhằm cứu linh hồn của những con chiên trong giáo phận; có khi ngài thức khuya để niệm kinh; và ngài làm thế suốt đêm dài nếu gặp chuyện quan trọng liên quan đến lợi ích của Giáo hội. Ý thức rằng nguyện gẫm không đi đôi với việc hãm mình, thường chỉ là ảo huyền, ngài không quên kết hợp cả hai. Ngài sống trong dinh thự tổng giám mục như một kẻ nghèo được người ta bố thí, hầu như ngày nào ngài cũng tịnh thực, chỉ dùng bánh mì và nước, không hề ăn thịt, cá hoặc trứng. Ngài đeo dây thắt lưng có gút và hay đánh tội bằng roi; ngài nằm ngủ trên đồng rơm hoặc trên một chiếc ghế, và ngủ rất ít; bởi ngài nói: “Một giám mục cai quản các linh hồn thì không được tỏ ra ít canh phòng hơn các sĩ quan quân đội”.

Anh [Chị] Em hãy năng nghĩ mình phải là người của tâm nguyện, bởi Anh [Chị] Em phải cầu nguyện không chỉ cho bản thân, mà còn cho những kẻ mà Anh [Chị] Em phải dẫn dắt, cho những điều mà linh hồn họ cần; và để nguyện gẫm của Anh [Chị] Em có tác dụng, Anh [Chị] Em phải kèm theo sự hãm mình.

Today Jesus calls us to give generously without any hidden motives. Let us analyze our generosity in giving. Do we give in any of the following ways?

- The duty of giving to others, like paying income tax. One gets satisfaction from this grim duty.

- Giving in self-interest. Such giving is not generosity as it is rationalized selfishness.
- Giving in order to feel superior. It usually hurts a recipient.
- Giving because one cannot help it.

We must give as God gives. God gave because he so loved the world – and so must we. When we give, we must not think about the reward. If we think about the reward while we give then there will no reward. We must give because we love. If our generosity is because of love then it is the one which God wants from us.

Ngày 5/11/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Pl 2,5-11 - Lc 14,15-24

²³ “Ông chủ bảo người đầy tớ: ‘Ra các đường làng, đường xóm, ép người ta vào đầy nhà cho ta.’ ²⁴ Tôi nói cho các anh biết: Những khách đã được mời trước kia, không ai sẽ được dự tiệc của tôi.’” (Lc 14,23-24)

Bài Suy Gẫm số 50. Điểm 1: Người Đòi Và Việc Rước Lễ.

Hôm nay, Chúa Cha hằng hữu mời chính Anh [Chị] Em đến dự tiệc, để Anh [Chị] Em nhận lãnh Con của Người, là Chúa Giêsu Kitô trong Thánh Thể. Người trần tục thì xin kiếu, không đến dự: “*Người thứ nhất nói: ‘Tôi mới mua một thửa đất, cần phải đi thăm; cho tôi xin kiếu.’ Người khác nói: ‘Tôi mới tậu năm cặp bò, tôi đi thử đày, cho tôi xin kiếu.’ Người khác nói: ‘Tôi mới cưới vợ, nên không thể đến được.’*” (Lc 14,18-20). Vài người xin kiếu vì công ăn việc làm, số khác vì những lạc thú mà họ muốn hưởng; cả hai hạng người đều ưa chuộng công ăn việc làm và những thỏa thích riêng, hơn là việc đạo đức và thờ phượng, và nhất là, hơn cái vinh dự cực đại, và điều phải làm họ vui thỏa nhất trên đời, đó là nhận lãnh Chúa Giêsu Kitô trong Thánh Thể.

Anh [Chị] Em hãy thương trách sự mù quáng của những kẻ sống ở ngoài đời, hằng noi theo những phương châm của thế gian, ưa thích sự đòi hơn món ăn đầy mỹ vị, là Chúa Giêsu Kitô; một khi Người nhập vào trong những kẻ ấy, Người sẽ cho họ tham dự vào chính tiệc Thiên tính.

Today's Gospel tells us that the master who arranged the banquet asked his servants to compel the people to come to it. God's love is a compelling love. Even though we are not worthy of his love he is loving us. We are called to give back what belongs to God but sometimes we make excuses. We say that we have no time to give to God because we must attend to our duties, we are too busy trying out new things, or that we are overcome by sorrow or loss. God compels us to be with him. He doesn't accept these silly excuses. It is only when we show love for Him and give importance to Him that we are worthy of our calling. So let us try and give importance to God and His presence rather than giving lame excuses.

Ngày 6/11/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Pl 2,12-18 - Lc 14,25-33

²⁶ “Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. ²⁷ Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được.” (Lc 14,26-27)

Bài Suy Gẫm số 121. Điểm 2: Những Phép Lạ Chung Quanh Cây Thánh Giá Thật.

Cùng với cây Thánh Giá của Chúa Giêsu Kitô, người ta còn tìm thấy thập tự của các tên trộm; nhưng người ta nhận ra Thánh Giá của Chúa Giêsu, nhờ nhiều phép lạ xảy ra khi có người chạm vào cây thập giá này, đặc biệt có một kẻ chết được hồi sinh. Theo lời chứng của thánh Paulinô, trước đó, người ta có cho người chết chạm vào hai thập tự của các tên trộm, thì xác vẫn nằm trơ trơ bất động.

Trên đời này có những thập tự của các tên trộm và những Thánh Giá của Chúa Giêsu. Thập tự của tên trộm là những thập tự không được nối kết với ơn sủng, không mang lại sức sống cho kẻ chịu đau khổ vì chúng, bởi họ vác chúng với một tâm trạng không hừng khởi. Những Thánh Giá của Chúa Giêsu là những thập giá thường thực hiện những phép lạ, phát động tâm tình xả kỷ, khiến thực hiện những việc nhân đức khác; thậm chí đôi khi chúng cho kẻ chết sống lại, bằng cách làm cho ghê tởm và xa lánh tội lỗi.

Anh [Chị] Em có đang vác Thánh Giá của Chúa Giêsu Kitô không? Bằng dấu chỉ nào Anh [Chị] Em nhận ra nó? Những phiền muộn thường gặp, có thúc đẩy Anh [Chị] Em thực hành nhiều nhân đức không? Anh [Chị] Em hãy coi chừng: nếu những buồn phiền làm Anh [Chị] Em khó chịu, dẫn đến cần nhàn ca cảm, ắt chúng là những thập tự của các tên trộm.

Jesus calls every Christian but before he/she takes that decision, they need to look forward to the possible cost they are going to pay. To be Christian we need to give importance to the one who called us. We must also be ready to suffer and finally we must carry the cross, the cross that he needs to us carry. Sometimes we give more importance to earthly matters rather than the real importance of our call. We are called to focus on the call that we took to be nearer to Christ. To love Christ is to love our neighbour. To love our neighbour, we first need to give up ourselves lest selfishness becomes a barrier. So, we need to think of the cost and to break our personal barriers which hinders us from following in the footsteps of Christ. When we walk in his footsteps we believe that we are not walking alone but with the one who called us. So let us not worry about the personal gains or failures, just follow Christ without worrying.

Ngày 7/11/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Pl 3,3-8a - Lc 15,1-10

⁴ “*Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất?*” ⁵ *Tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai.*” (Lc 15,4-5)

Bài Suy Gẫm số 56. Điểm 1: Người Thầy Phải Canh Giữ Các Học Sinh Của Mình.

Trong công tác, Anh [Chị] Em “*là những tôi tớ*” của Thiên Chúa, nên Anh [Chị] Em phải là “*cộng sự viên của Người*” (1Cr 3,1.9), phải tuân theo ý định của Người, nhằm đem lại sự cứu độ cho các con trẻ mà Anh [Chị] Em phụ trách, đặc biệt những em có xu hướng lêu lổng nhất. Bài Tin Mừng của ngày hôm nay, khi đưa ra dụ ngôn người mục tử nhân lành “*có một trăm con chiên mà bị mất một con, đã để lại chín mươi chín con kia để đi tìm con chiên bị mất*” (Lc 15,4), dạy Anh [Chị] Em phải canh giữ các em lêu lổng này, kỹ hơn các em biết tự ý cư xử tốt, có hành vi đạo đức.

Anh [Chị] Em phải vận dụng mọi cách để đem những em có thói hư tật xấu về với Thiên Chúa, vì như Chúa Giêsu Kitô nói, “*Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất*” (Mt 18,14). Vậy là chính Thiên Chúa dùng Anh [Chị] Em để dẫn dắt các trẻ ấy trên con đường cứu độ, nên Anh [Chị] Em phải làm sao để chúng không đi lạc; còn nếu chúng có lạc đường, thì phải đưa chúng trở lại ngay: phận vụ của Anh [Chị] Em là dẫn chúng đi trên chính lộ.

In the parable of lost sheep, Jesus teaches us as Christians that we should live in the modern world caring for the lost and the marginalized persons who live in the periphery of our society. God is always waiting for us and searching for us to be returned to him.

We can show that we are returning to him by working for the welfare of the marginalized and the poor. In the parable of the lost coin a poor peasant woman lost a coin, a significant amount of money, and she goes in search of it. Since the coin had been sewn to her dress its absence represents a loss of face. It is like how we feel when we suffer a setback that deflates us or gets us down. It takes a lot of work to return to the full feeling of worthiness that we had before. Jesus is like the poor woman looking for a lost coin as he in fact is seeking out lost sinners. Jesus is teaching us that searching for the lost coin is a sheer necessity and not a privilege. It is the same for Christians working for the poor and caring for the people who have gone astray. Bringing them back to normality is a necessity one. So, let us care for the one who has gone astray, let us forgive those who have done terrible deeds against us and let us be like God in search of the lost sheep.

Ngày 8/11/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Pl 3,17 – 4,1 - Lc 16,1-8

¹ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông. ² Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: ‘Tôi nghe người ta nói gì về anh đó? Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa!’” (Lc 16,1-2)

Bài Suy Gẫm số 205. Điểm 1: Người Thầy Sẻ Tính Sổ Về Cách Đã Hoàn Thành Sự Mạng.

Theo như Thánh Phaolô nói, Anh [Chị] Em “là cộng sự viên của Thiên Chúa” trong công trình của Người, còn linh hồn của các học sinh “là cánh đồng của Thiên Chúa, là ngôi nhà Thiên Chúa xây lên” (1Cr 3,9), vì chính Người đã ban cho Anh [Chị] Em thừa tác vụ hiện hành. Khi tất cả Anh [Chị] Em ra trước tòa Chúa Giêsu Kitô, mỗi người sẽ phải trả lẽ cho Thiên Chúa về điều mình đã làm với tư cách là “đầy tớ của Đức Kitô, những người quản lý các mầu nhiệm của Thiên Chúa” (1Cr 4,1) để ban phát cho con trẻ. Lúc bấy giờ, được Thiên Chúa phong làm thẩm phán, Chúa Giêsu Kitô sẽ lập lại với Anh [Chị] Em lời của ông chủ trong Tin Mừng đã nói với người quản gia: “Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, ...” (Lc 16,2). Khi ấy Người sẽ nhìn thấu tâm can Anh [Chị] Em, và Người sẽ xét xem Anh [Chị] Em có trung thành quản lý những của cải Người đã giao phó và những tài năng Người đã ban, để Anh [Chị] Em phục vụ Người không. Khi ấy, người ta sẽ thấy cách Anh [Chị] Em đã sử dụng những ơn lộc ấy đúng hoặc sai, vì đối với Đức Chúa, Đáng phán xét Anh [Chị] Em, “chẳng có gì che giấu mà không phải là để được tỏ bày, chẳng có gì bí ẩn mà không phải là để đưa ra ánh sáng” (Mc 4,22).

Nếu Anh [Chị] Em muốn ngăn không cho việc tính sổ này càng lúc càng thêm dồn dập, Anh [Chị] Em hãy tự đức kết mỗi ngày; hãy tự xét mình trước mặt Thiên Chúa, xem Anh

[Chị] Em đã thi hành nhiệm vụ như thế nào, liệu Anh [Chị] Em có thiếu sót chi trong công việc bốn phận không. Hãy tự bộc bạch rõ ràng, bằng cách kết tội mình một cách chính xác, không khoan dung; để khi Chúa Giêsu Kitô ngự đến xét xử, Anh [Chị] Em có thể chịu nổi sự phán quyết của Người mà không hề nao núng; ước chi Người không còn thấy nơi Anh [Chị] Em lý do để luận phạt, vì Anh [Chị] Em đã phòng ngừa bản án, chẳng những bảo đảm cho bản thân Anh [Chị] Em, mà còn cho những tài năng và ân sủng Anh [Chị] Em đã nhận từ tay Thiên Chúa, để hoàn thành chức năng do chính Người giao phó; qua chức năng đó, Thiên Chúa đã đặt Anh [Chị] Em làm người giám hộ và dẫn dắt các học sinh, là những đứa con đã được thánh hiến cho Người, mà Người được quyền làm nghĩa phụ, chẳng những vì đã tạo dựng nên chúng, mà còn do bí tích Rửa Tội nữa.

In the kingdom of God, some do charitable work in order to reduce the difficulties of others. Many times, when opportunities arise we do not take the initiatives because we fear the difficulties and problems. We worry about our safety and security rather than the welfare of the needy and the down trodden people. We feel that if we are prudent we will avoid the difficult situations. But Jesus tells us that the Good Samaritan behaved in a prudent manner. In order to help others we need to be prudent like the Good Samaritan. Let us be prudent by using the best methods for achieving good goals and let us work for the betterment of the kingdom of God who is calling us to live for others.

Ngày 9/11/2024

Cung Hiến Thánh Đường Latêranô

Ed 47,1-2.8-9.12 hoặc 1Cr 3,9c-11.16-17 - Ga 2,13-22

¹⁶ *Nào anh em chẳng biết rằng anh em là Đền Thờ của Thiên Chúa, và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em sao?* ¹⁷ *Vậy ai phá hủy Đền Thờ Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ hủy diệt kẻ ấy. Vì Đền Thờ Thiên Chúa là nơi thánh, và Đền Thờ ấy chính là anh em.* (1Cr 3,16-17).

Bài Suy Gẫm số 188. Điểm 1: Các Nhà Thờ Của Chúng Ta Được Cung Hiến Cho Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em hãy xem xét mấy điều sau: một, việc thánh hiến các thánh đường cho Thiên Chúa là tục lệ rất cổ xưa và thánh thiện; hai, vô số các đền thờ đã được các Tông đồ và những người kế vị xây cất và cung hiến, và ba, mặc dù Thiên Chúa vô biên ở khắp mọi nơi, nhưng Người vẫn hiện diện cách rất đặc biệt trong ngôi đền mà Người muốn chúng ta xây dựng để tôn vinh Người, như những ‘nhà lều’ để Người ở lại với loài người, là nơi Người muốn được họ thờ lạy và cầu nguyện. Chính ở nơi thánh thiêng này, Người muốn chúng ta làm những việc thánh nhất, dành cho Người bốn phận thờ kính cao cả nhất. Để

được vậy, Người ra lệnh cho chúng ta phải giữ thái độ kính cẩn khi vào đó, qua lời răn đe này: “*Vậy ai phá hủy Đền Thờ Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ hủy diệt kẻ ấy*” (1Cr 3,17a). Anh [Chị] Em hãy suy xét thêm điều này: người ta long trọng mừng ngày cung hiến các giáo đường là để đền tạ Thiên Chúa về những hành động vô đạo, những tội lỗi đã xảy ra tại đó trong năm; và cũng để cảm tạ Người về những ơn lành mà chúng ta đã nhận được tại đó, cũng như để canh tân lòng mến mộ và sự tôn kính của chúng ta đối với ngôi thánh đường, “*được đặt tên cho nơi ấy là Ên Bết Ên, vì tại đây thần minh đã tỏ mình ra...*” (St 35,7).

Anh [Chị] Em hãy xem cách mình cư xử ở nhà thờ, xem Anh [Chị] Em vào đó với tâm trạng ra sao, và dâng lên Thiên Chúa lời nguyện cầu với cung cách nào. Có phải với một niềm tin mạnh mẽ vào sự hiện diện của Thiên Chúa và với một tình cảm suy tôn chân thực mà Anh [Chị] Em phải dành cho vẻ uy phong vô ngần của Người không?

“If anyone destroys God’s temple God will destroy that person. For God’s temple is holy, and you are that temple”, 1 Corinthians 3:17. Every human being is a temple of God. Is our temple pure and sacred or is it like the Temple of Jerusalem at the time of Jesus? By our spiritual union with Jesus we become the temple of the living God. Do our actions lead others to recognize that our bodies are temples of God? So in dealing with others let us do what is pleasing to God, especially the poor and marginalized. Let us loudly tell through our loving works that we are temples of God where the Holy Spirit dwells.

Ngày 10/11/2024

CHÚA NHẬT XXXII THƯỜNG NIÊN Năm B
1V 17,10-16 - Dt 9,24-28 - Mc 12,38-44

³⁸ *Một hôm, trong lúc giảng dạy, Đức Giê-su nói với đám đông dân chúng rằng: “Anh em phải coi chừng những ông kinh sư ưa đạo quanh, xúng xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng.”* (Mc 12,38)

Bài Suy Gẫm số 76. Điểm 3: Những Ai Còn Vương Vấn Sự Đời, Là Còn Đầu Óc Của Thế Gian.

Nhiều tu sĩ, sau khi rời bỏ thế gian, lại không chết với tất cả những gì thuộc về trần thế; bởi hoàn toàn chết đi với thế trần, là không còn thấy gì đẹp đẽ hay tốt lành trong đó. Tuy nhiên, một số tu sĩ thì sẵn sàng kết bạn với người đời, và nếu không thể gặp mặt, họ ưa bàn luận, hoặc sẵn sàng nghe ngóng tin tức, hay tỏ ra bận rộn về hạng người đó. Tu sĩ khác thì lại xúng xính với áo quần, lụa là gấm vóc, mũ nón, giày vớ v.v... hao hao như những thứ mà người đời thường dùng; nếu không thể có được những thứ đó, thì tu sĩ làm dáng hoặc có những điệu bộ có hơi hướng thế tục. Những người khác đôi khi đọc những

sách tốt; nhưng lại cũng sẵn lòng đọc những tác phẩm bàn đến những điều, không hẳn là xấu, nhưng chỉ thỏa mãn sự tò mò. Thậm chí có những tu sĩ bỏ ngoài tai những cấm đoán của Bề trên để vi phạm Luật Dòng, như đọc tạp chí, hút thuốc,... qua đường cung cấp thậm chí bất hợp pháp. Tất cả những hành vi đó chẳng thích hợp chút nào với những người đã dâng mình cho Thiên Chúa, đã cắt đứt quan hệ với thế gian, và đã chọn một lối sống theo Luật Dòng, ở trong một cộng đoàn tu. Cho dù những tu sĩ kiểu này có ra sức tham gia kinh kệ diễn ra nơi đó và chu toàn sứ vụ của họ, người ta vẫn còn có lý khi nói rằng, qua cách hành xử của họ, họ đã chưa chết cho thế gian, mà chỉ mới thiếp ngủ đối với đời sống thế tục. Thế mà chúng ta đã gia nhập cộng đoàn là chỉ để chết với thế tục, và từ bỏ tất cả những gì xảy ra ở thế gian.

Anh [Chị] Em hãy nghĩ kỹ điều đó, và trong tương lai, hãy chú ý sống theo ý hướng đó.

The Gospel of the day teaches two things, firstly how we should not live and secondly how we should give. In relation to the first one, we should not seek prominence in society but serve others, we should not think highly of ourselves but practice humility and obedience like Jesus, we should not make religious connections for our self-advancement or self-gain. In relation to the second one, real giving should be a sacrificial one, and not spring from the fact that we have an abundance that we can give from, we should give to others even though we have very little, and we should give fully. If we are humble and give ourselves fully and generously without any hindrance, then Jesus will do wonders in our lives. So let us be humble and give generously without holding back anything.

Ngày 11/11/2024

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

Tt 1,1-9 - Lc 17,1-6

Thánh Martinô, Giám Mục

Bài Suy Gẫm số 189. Điểm 2: Trở Thành Tu Sĩ, Thánh Martinô Tận Hiến Cho Thiên Chúa.

Sau khi được phục viên, thánh Martinô tìm gặp thánh Hilariô, giám mục thành Poitiers; tại một nơi gần thành phố này, ngài xây cất một tu viện, để sống ẩn dật cùng nhiều tu sĩ khác. Họ có lối sống chung, rất khắc khổ, rất sốt sắng và hoàn toàn giãn cách thế gian, đến nỗi hầu như không còn giao du với đời, ngoại trừ vài người lo cho nhu cầu thường ngày, trong tương quan càng ít càng tốt. Giữa cảnh tịch liêu này, thánh Martinô đã tận hiến cho Thiên Chúa, sau khi đã sốt sắng dọn mình bằng tâm nguyện, và đã tạo được thói quen cố hữu đặt mình trước sự hiện diện của Thiên Chúa. Chỉ trong tĩnh lặng chúng ta mới học cách tìm gặp Thiên Chúa; chỉ ở đó, nguyện gẫm mới được dễ dàng, nhờ cắt đứt mọi liên lạc với thế gian, và chúng ta mới nếm sự ngọt ngào của Thiên Chúa. Thánh

Martinô cũng đã dọn mình cho đại sự bằng những phương tiện ấy, nhất là ngài đã chan chứa đón nhận Thần Khí Thiên Chúa, cùng với lòng nhiệt thành mà ngài cần, để lăn xả vào công việc thật hữu ích như ngài đã thực hiện, nhằm cứu rỗi các linh hồn.

Vì cần đến Thần Khí Thiên Chúa và lòng nhiệt thành để lo cho các linh hồn, thế nên Anh [Chị] Em cũng cần phải có sự tĩnh lặng và sự giãn cách với thế tục, – hai thứ mà chúng ta không thể tìm thấy nơi dương gian; vì Chúa Giêsu Kitô đã nói: *“Thế gian không thể đón nhận – Đáng là Thần Khí Thiên Chúa – vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người”* (Ga 14,17); bởi lẽ Thần Khí Thiên Chúa gọi lên những phương châm và tập tục hoàn toàn đối nghịch với phương châm và tập tục của thế gian.

According to today’s Gospel there three things are needed for good Christian living. Firstly, we should not be bad models for others to follow, our words and deeds should be the right ones. Secondly, we need to be forgiving and in this way build a just and good society. Forgiveness blesses both giver and receiver. Thirdly, we need to have faith. How can we show our faith? By being good models to others and by showing forgiveness we will be able to show our faith to others. So, let us be good models by forgiving other people’s mistakes and correcting our own weaknesses. In this way we can guide young people and create a better church for tomorrow.

Ngày 12/11/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

Tt 2,1-8.11-14 - Lc 17,7-10

¹⁰ *“Đối với anh em cũng vậy: khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi.”* (Lc 17,10)

Bài Suy Gẫm số 207. Điểm 3: Người Thầy Nhiệt Thành Thì Vui Sướng Đào Tạo Được Những Kitô Hữu Tốt.

Anh [Chị] Em còn phải chờ mong nhận một phần thưởng khác, mà Thiên Chúa sẽ ban trước cho Anh [Chị] Em ngay ở đời này, nếu như Anh [Chị] Em chuyên cần chu toàn bổn phận, và nếu bằng sự nhiệt thành của mình và ơn riêng của chức phận, Anh [Chị] Em biết làm cho các học sinh giữ vững tinh thần Kitô giáo: đó là Anh [Chị] Em sẽ đặc biệt được hài lòng thấy chúng trưởng thành và *“sống chừng mực, công chính và đạo đức ở thế gian này”* (Tt 2,12), biết tránh xa bạn bè xấu và biết làm điều thiện; vì những điều Anh [Chị] Em giảng dạy không chỉ gồm toàn lời nói, nhưng còn được kèm theo ân sủng chứa chan đổ xuống trên những đứa học trò biết hưởng ứng; kết quả là, về sau, chúng vẫn kiên định thực hành điều tốt. Sự kiên chúng bền tâm vững chí bày tỏ lòng sùng đạo, sẽ là niềm an ủi

lớn cho Anh [Chị] Em, trong ý nghĩ rằng đức tin của chúng và lời giảng dạy của Anh [Chị] Em đã kết thành hoa trái, rằng tâm tư ấy khiến chúng được Thiên Chúa yêu dấu và đặt trong hàng ngũ những kẻ được chọn. Vui dường nào khi Anh [Chị] Em có thể dùng lời của thánh Phaolô để nói với các học sinh của mình: *“khi chúng tôi nói cho anh em nghe Lời Thiên Chúa [trong các giờ giáo lý], anh em đã đón nhận, không phải như lời người phàm, nhưng như lời Thiên Chúa, đúng theo bản tính của Lời ấy. Lời đó tác động nơi anh em là những tín hữu”* (1Tx 2,13) như có thể thấy rõ qua lối hành xử khôn ngoan mà các em vẫn tiếp tục sống! Vì lẽ ấy, khi được an ủi thấy các em bền đỗ trong sự sùng đạo, Anh [Chị] Em có thể nói rằng chúng là hy vọng, *“là niềm vui, là vinh dự”* (Pl 4,1) của Anh [Chị] Em trước mặt Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta.

Hãy xem điều sau đây như là một phần thưởng cao quý mà Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em, ngay ở đời này: đó là, nhờ sự tồn tại của các trường học mà Người đã giao cho Anh [Chị] Em điều hành, Anh [Chị] Em chứng kiến sự gia tăng của đạo Kitô và lòng mộ đạo trong giáo dân, đặc biệt trong giới thợ thuyền và người nghèo; hãy tạ ơn Thiên Chúa mỗi ngày, nhờ Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng ta, Đấng đã vui lòng làm nên điều tốt lành và ban cho Giáo hội sự trợ giúp đó.

Anh [Chị] Em cũng hãy khẩn khoản nguyện xin Người thuận tình ban cho Hội Dòng, ngày càng tăng trưởng và sinh hoa kết quả, ngõ hầu, như Thánh Phaolô nói, *“Thần Khí đổi mới tâm trí anh em, ... để thật sự sống công chính và thánh thiện”* (Ep 4,23-24).

Today's Gospel tells us that we can never put God in our debt and can never have any claim on him. When we have done our best, we have done only our duty; and a person who has done their duty has done only what, in any event, they could be compelled to do. It may be possible to satisfy the claims of the law; but every law knows that nothing can ever satisfy the claims of love. Let us serve God without expecting anything and have the mind of St. Paul “through honour and dishonour, through slander and praise. We are treated as impostors, and yet are true”; 2 Corinthians 6:8. Let us lovingly work for the good of the Kingdom of God without expecting anything in return.

Ngày 13/11/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

Tt 3,1-7 - Lc 17,11-19

¹² Lúc Người vào một làng kia, thì có mười người phong hủi đón gặp Người. Họ dừng lại đằng xa ¹³ và kêu lớn tiếng: *“Lạy thầy Giê-su, xin đủ lòng thương chúng tôi!”* ¹⁴ Thấy vậy, Đức Giê-su bảo họ: *“Hãy đi trình diện với các tư tế.”* Đang khi đi thì họ được sạch. (Lc 17,12-14)

Bài Suy Gẫm số 66. Điểm 1: Phải Chiến Đấu Chống Lại Những Cám Dỗ Này Bằng Cầu Nguyện.

Theo bài Tin Mừng của hôm nay, mười người mắc bệnh phong đến với Chúa Giêsu; họ tượng trưng cho những con cám dỗ làm điều dâm dục trong chúng ta, vì phong cùi là một thứ bệnh làm cho thân xác ra hôi hám bản thủ; cách thức Chúa Giêsu chữa lành họ, bày vẽ cho chúng ta phương thuốc chắc chắn nhất cần phải dùng để khỏi bệnh. Bài Tin Mừng thuật lại rằng những người phong này “*dùng lại đàng xa và kêu lớn tiếng: ‘Lạy thầy Giêsu, xin rủ lòng thương chúng tôi’*” (Lc 17,12-13). Họ đứng ở vị trí xa, là để cho chúng ta thấy kẻ tà dâm ở cách xa Thiên Chúa biết chừng nào; Thiên Chúa chính là hiện thân của sự thanh sạch, nên không muốn giao tiếp với kẻ ít nhiều mang tính xấu đó, cũng như xưa kia, những người phong không được phép giao tiếp với người Do Thái khác. Những người phong đã lớn tiếng kêu xin Chúa Giêsu Kitô thương xót họ; điều này nhắc cho chúng ta lời Chúa Giêsu Kitô đã nói, ở một chỗ khác của Tin Mừng, rằng thuốc chữa đầu tiên cho tội dâm dục và những cám dỗ phạm tội này, “*là chỉ có cầu nguyện*” (Mc 9,29). Giọng kêu cao lên và khẩn thiết là hình ảnh của lòng sốt sắng và mức độ khẩn khoản mà chúng ta phải có khi cầu nguyện, để có thể chữa lành bệnh này; vì, theo Nhà Hiền Triết, “*Đức Khôn Ngoan – sự thanh sạch – tôi không thể có được, nếu Thiên Chúa chẳng ban cho tôi*” (Kn 8,21), và vì bệnh này rất nguy hiểm và có nhiều di chứng tệ hại, nên chúng ta sẽ không bị mang tiếng lạm dụng, nếu chúng ta cầu xin Người quá nhiều hay quá vồn vã.

Vậy nếu đôi lúc Anh [Chị] Em bị những ý tưởng tà dâm làm bứt rứt, Anh [Chị] Em đừng ngưng cầu nguyện Thiên Chúa, cho tới khi được hoàn toàn giải thoát.

Today’s Gospel poignantly demonstrates how human beings often show ingratitude. Often when a person gets what they want, they never come back again and give thanks for what they have received. We have received many things from our parents. When we were babies a week’s neglect would have killed us. There were years when we were dependent on our parents for literally everything. Yet the day often comes when an aged parent is viewed as a nuisance. Many young people are unwilling to repay the debt they owe to their parents for the great care they gave them. Often, we are ungrateful to our fellow-men. It often happens that a friend, a teacher, a doctor or a surgeon does something for us which it is impossible to repay but the tragedy is that we often do not even try to repay it. Often, we are ungrateful to God. In time of great need we pray with desperate intensity but as the time passes we forget about God. At this moment in time let us pause for a minute to thank our parents, fellow men and finally God who gives life to everything.

Ngày 14/11/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

Plm 7,20 - Lc 17,20-25

²⁰ Khi ấy, người Pha-ri-sêu hỏi Đức Giê-su bao giờ Triều Đại Thiên Chúa đến. Người trả lời: “Triều Đại Thiên Chúa không đến một cách hiển nhiên có thể quan sát được. ²¹ Và người ta sẽ không nói: ‘Ở đây này!’ hay ‘Ở kia kia!’, vì này Triều Đại Thiên Chúa đang ở giữa các ông.” (Lc 17,20-21)

Bài Suy Gẫm số 22. Điểm 1: Hãy Công Hiến Mọi Hoạt Động Của Chúng Ta Cho Đức Vua Giê-su.

Như thánh Augustinô nói, Chúa Giê-su Kitô đến trái đất để ngự trị không như các vua chúa khác, đòi lễ vật triều cống, thành lập quân đội, và hiển nhiên là đánh quân thù; vì Người đã quả quyết rằng “*nước của Người không phải ở thế gian này*” (Ga 18,36); nhưng Người đến để lập vương triều của Người trong các tâm hồn, như chính Người đã từng nói trong Tin Mừng rằng “*triều đại của Người đang ở giữa chúng ta*” (Lc 17,21).

Để Chúa Giê-su Kitô ngự trị trong tâm hồn mình, Anh [Chị] Em phải triều cống cho Người các việc làm của Anh [Chị] Em, phải thánh hiến chúng cho Người, và chỉ làm những gì đẹp lòng Người mà thôi; khi thực hiện các công việc của mình, Anh [Chị] Em chỉ nhằm thi hành Thánh Ý Thiên Chúa đang chỉ đạo chúng, để chúng không còn mang tính chất con người. Vì triều đại của Chúa Giê-su Kitô là do Thiên Chúa, nên những gì có liên hệ đến nó thì phải, hoặc thuộc thần linh, hoặc phải được thần thánh hóa, nhờ mối quan hệ với Chúa Giê-su Kitô. Như Người đã chứng tỏ nhiều nơi trong Tin Mừng, mục tiêu chính khi Người đến thế gian này, là “*không phải để làm theo ý Người, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai Người*” (Ga 6,38); vậy Chúa Giê-su cũng muốn Anh [Chị] Em, là những chi thể và chur hầu của Người, phải lấy tư cách đó mà hiệp nhất với Người, và phải đặt mục tiêu nói trên trong các hành động của Anh [Chị] Em. Hãy kiểm điểm xem những hành động Anh [Chị] Em sắp làm có nhắm mục tiêu ấy không?

The kingdom of God is within you. That is to say, the kingdom of God works in men’s hearts; it does not produce new things, but new people. It certainly was not in the hearts of the Pharisees who were attacking Jesus, but the Scriptures show us that the kingdom of God should be on our minds. We are supposed to pray for the kingdom to come and hope for a revolution in the hearts of men. So let us recognise every person as the kingdom of God and respect them. As Jesus is present in every human being we need to respect them. Each life is a gift from God. We can honour his gift by cherishing our own lives as well as respecting and valuing the lives of others.

Ngày 15/11/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

2Ga 4-9 - Lc 17, 26-37

²⁹ Nhưng ngày ông Lót ra khỏi Xơ-đôm, thì Thiên Chúa khiến mưa lửa và diêm sinh từ trời đổ xuống tiêu diệt tất cả. ³⁰ Sự việc cũng sẽ xảy ra như thế, ngày Con Người được mặc khải. (Lc 17,29-30)

Bài Suy Gẫm số 77. Điểm 3: Cộng Đoàn Được Cứu Rỗi Nhờ Những Tu Sĩ Sốt Sắng.

Mặc dù có những cộng đoàn sống bê tha, nhưng Thiên Chúa vẫn giữ ở nơi đó một số người tội trung, biết lo duy trì tinh thần Dòng; Người luôn dành ra cho mình “*tất cả những kẻ đã không hề bái gối trước Baal*” (1V 19,18), như Người đã nói với tiên tri Êlia, tức những người luôn cảnh giác với tinh thần thế tục, và hết sức tuân giữ Luật và các tục lệ trong Nhà Dòng. Chính họ là những người còn duy trì được lòng kính sợ Thiên Chúa; họ là lý do khiến Thiên Chúa không triệt phá Dòng như đã phá hủy Sôđôma và Gômôra, hai thành phố mà lẽ ra đã thoát được cơn phần nộ khủng khiếp của Người, “*giả như tìm được mười người lành trong đó*” (St 18,32), như Người đã nói với Abraham. Trong Tin Mừng, Chúa Giêsu Kitô đã dặn mấy người lành đó ‘*phải trốn lên núi*’ (Mt 24,16), nghĩa là họ phải tránh đàn đúm với bọn khác, không tham gia vào sự bê tha của chúng, để không bị lây nhiễm bởi gương xấu mà mất linh hồn; những kẻ lành ấy phải dùng nguyện gẫm mà nâng mình lên đến Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em hãy cầu xin Thiên Chúa luôn duy trì Chúa Thánh Linh trong Cộng đoàn anh em, và hãy thường lặp lại với vua Đavít: “*Xin đừng nở đuôi con không cho gần Nhan Thánh, đừng cất khỏi lòng con Thần Khí thánh của Ngài*” (Tv 51[50],13).

Today's Gospel calls us to reflect on four things. Firstly, we need to have patience, we need to learn to light the candle of patience and wait. God takes his own time. Secondly, the coming of Christ is certain but its time is quite unknown. Speculation is vain. We must not leave our ordinary work to follow false speculation. Thirdly, nobody can grant your salvation, the judgement of God is an individual judgement. We cannot discharge our duty to God by proxy nor even by association. So, everybody must be responsible in their duty. Fourthly, we must be ever ready, we must live our lives as best we can, so that whenever he comes whether it be morning, midday or in the evening he will find us ready. So, let us be patient, non-speculative, responsible in our duty and always ready to meet him without delay.

Ngày 16/11/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXXII Thường Niên

3Ga 5-8 - Lc 18,1-8

⁶ Rồi Chúa nói: “Anh em nghe quan tòa bất chính ấy nói đó!”⁷ Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi?” (Lc 18,6-7)

Bài Suy Gẫm số 36. Điểm 2: Cần Cầu Nguyện Để Xa Lánh Tội Lỗi.

Điều phải đặc biệt thúc giục Anh [Chị] Em cầu nguyện, đó là sự yếu đuối mà tội lỗi gây ra nơi Anh [Chị] Em, một sự yếu đuối khiến Anh [Chị] Em không thể làm gì tốt lành về mặt siêu nhiên. Và bởi vì chúng ta càng ngày càng yếu dần, mỗi ngày cứ sa phạm những tội mới, cho nên hằng ngày chúng ta cần sự trợ giúp lớn hơn. Thánh Gioan Kim Khẩu nói: “Cầu nguyện là một thần dược, đánh đuổi khỏi tâm hồn mọi điều xấu mà nó bắt gặp, và làm cho tâm hồn đó tràn đầy sự công chính”. Vì thế, nếu chúng ta muốn hoàn toàn thoát khỏi tội lỗi, chúng ta không thể làm gì tốt hơn là chuyên tâm cầu nguyện. Thực vậy, một người yếu mến sự cầu nguyện, dù có phạm tội nhiều đến đâu, có sống giữa những bừa bãi lớn nhất đi nữa, thì với nguyện gẫm, người ấy cũng còn có một nguồn lực nhanh chóng và dễ dàng, để nhận được ơn sám hối và tha thứ.

Vậy Anh [Chị] Em hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em một trái tim tinh khiết, biết xa lánh và ghê tởm, không chỉ những tội nghiêm trọng nhất, mà còn cả mọi điều có thể làm vẩn đục lương tâm Anh [Chị] Em, làm cho Anh [Chị] Em không được đẹp lòng Thiên Chúa.

Today's Gospel tells us about the persistent widow who did not give up until she got justice. It invites us to be persistent in our prayer and our initiatives. Sometimes we give up because nothing is going according to plan or our wishes are not coming true. We must recognize that God is like a Father who cares for his child in a broader way. Often a father has to refuse the request of his child, because he knows that what the child asks for would hurt rather than help. God is like that. We do not know what will happen in the next hour, let alone next week, month or year. Only God sees the full picture, therefore, only God knows what is good for us in the long run. That is why Jesus said we must never be discouraged in prayer. We will never grow weary in prayer and our faith will never falter if, after we have offered to God our prayer and requests, we add the perfect prayer, “thy will be done”.

Ngày 17/11/2024

CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN Năm B

Đn 12,1-3 - Dt 10,11-14.18 - Mc 13,24-32

²⁶ “Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến.”²⁷ Lúc đó, Người sẽ sai các thiên sứ đi, và Người sẽ tập hợp những kẻ được

Người tuyển chọn từ bốn phương về, từ đầu mặt đất cho đến cuối chân trời.” (Mc 13,26-27)

Bài Suy Gẫm số 1. Điểm 1: Mọi Người Phải Sợ Cuộc Phán Xét Chung.

Khi trình bày về ngày chung thẩm, trong bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu nói: *“Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến”* (Mc 13,26). Về uy nghi khi Chúa Giêsu Kitô hiện ra, và quyền năng cao cả mà Người sẽ biểu lộ khi đến xét xử nhân loại, phải khiến chúng ta lo sợ ngày Người đến. Thánh Giêrônimô đã nói như vậy, dựa theo ngôn sứ Malakhi: *“Ai có thể nghĩ về ngày Người đến?”* (Ml 3,2); nếu không ai dám nghĩ về ngày chung thẩm, vì Đấng Thẩm Phán quá uy nghi và quyền năng, vậy ai có thể chịu nổi sự nghiêm minh của Người? Thánh nhân thêm rằng: *“Sẽ càng cam go hơn, bởi chính người làm chứng, cũng sẽ là Đấng xét xử: điều này càng phải làm cho chúng ta khiếp sợ cuộc phán xét này hơn”*. Cũng chính vị thánh này nói ở một chỗ khác rằng: *“Sự uy nghiêm của vị Thẩm Phán, “Đấng sẽ thưởng phạt mỗi người tùy theo công việc của họ” (Rm 2,6), sẽ làm cho những người hiện diện không dám ngửa mặt nhìn Người”*. Thánh Êphrem nói: *“Lúc đó sẽ có một cuộc tra xét rạch ròi khủng khiếp về các hành vi, và cả tư tưởng của chúng ta, khi mỗi người chúng ta ra trước tòa của vị Thẩm Phán này; Người sẽ tiết lộ cho toàn thể vũ trụ mọi hành vi, lời nói và mọi tư tưởng của loài người, vốn đã bị che giấu kỹ càng ở đời này, bởi vì những điều đó đã được thực hiện trong bóng tối”*.

Thánh Augustinô nói: *“Vậy để khỏi phải lãnh một bản án khắc nghiệt và khủng khiếp, khi xuất hiện trước tòa của vị Thẩm Phán này, Đấng sẽ xét xử chúng ta theo tiêu chuẩn vĩnh hằng và không lay chuyển được, chúng ta hãy không ngừng dứt bỏ các thói xấu, vì chúng ta “không biết ngày nào giờ nào” (Mt 25,13) chúng ta lia trần; vì kẻ biết mình có số kiếp phù du, thì sẽ sớm tìm ra phương thuốc cần thiết để được cứu rỗi”*.

The readings of the day speak about the hope and preparedness. How does one speak about hope when one is threatened from all sides? We are people who know that their master will come, but we do not know when. We live in the shadow of eternity. There is no reason for fearful and hysterical expectation. However there is a need for preparedness and this in turn leads to readiness. We must so live our lives that it does not matter when He comes. Our whole lives are to be lived to the glory of God and the good works that we are to do are the ordinary every-day things of being a believer living one's life in the presence of God. It presents us with the task of making sure that every day of our lives. We are fit to see him and that at any moment we are ready to meet him face to face. All life becomes a preparation to meet the Lord. The wise man, is the one who never forgets that he must be ready when the summons comes, and if that is the situation, for him the end will not be terror but eternal joy. Are we wise men who do his work faithfully without delay?

Ngày 18/11/2024

Cung Hiến Thánh Đường Thánh Phêrô và Thánh Đường Thánh Phaolô

Cv 28,11-16.30-31 - Mt 14,22-33

Bài Suy Gẫm số 188. Điểm 3: Trong Các Nhà Thờ Của Chúng Ta, Thiên Chúa Thích Rộng Ban Ôn Sủng.

Lý do khích lệ chúng ta có thêm lòng cung kính và mộ đạo đang khi ở trong thánh đường là ý nghĩ rằng chính tại nơi ấy, Thiên Chúa đã tỏ lòng từ bi thương xót rất đặc biệt và vui thích ban phát rộng rãi các ơn lành cho chúng ta. Chính tại đó, Cha nhân ái rộng tay đón nhận đứa con hoang đàng (x. Lc 15,20); là nơi Chủ chăn nhân lành vác chiên con lạc đàn về lại chuồng chiên (x. Lc 15,4-6); là nơi người sâu khổ tìm thấy sự an ủi, bệnh nhân được chữa lành; chính tại đó, kẻ yếu đuối nhận thêm sức mạnh mới và kẻ bị cám dỗ được sự cứu giúp mới mẻ để chống lại quân thù. Sau cùng, đó chính là nơi Thiên Chúa sẵn sàng lắng nghe những lời kinh được trình lên Người, và ban dư đầy ân huệ cho những *“ai kêu cầu lòng nhân ái của Người”*.

Chúng ta hãy công nhận những chân lý trên đây, và hãy có những quyết tâm mới để cư xử một cách hết sức cung kính trong nhà thờ (x. 1Cr 6,19), đến nỗi trở nên xứng đáng cảm thụ và lãnh nhận nơi mình những hiệu quả của lòng thương xót Thiên Chúa; và sau khi đã sốt sắng rước Người nơi bàn thánh, chúng ta hãy dâng hiến lại cho Người ngôi đền thân xác và tâm hồn của chúng ta, đem hết tâm tư, ý chí, trót làm của lễ dâng hiến.

Today's Gospel teaches us two important points. Firstly real necessity leads the person to get what he needs even though the people wanted him to be silenced. He did not keep quiet though but started to shout louder so that others came to know his needs. Secondly if you have real concern for others, you take a break from what you are doing and help the other person so that their needs are fulfilled. Even though Jesus was teaching he stopped and listened to the cry of the blind man. Jesus did not give what He himself wanted but the real need of the blind man. Are we ready to ask what our real needs are? Are we ready to stop and listen to the cry from the person who is not really able to express what their real needs are? People admire individuals with great minds but they those with pure heart. Are we persons of mind or heart?

Ngày 19/11/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

Kh 3,1-6.14-22 - Lc 19,1-10

⁵ Khi Đức Giê-su tới chỗ ấy, thì Người nhìn lên và nói với ông: “Này ông Da-kêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải ở lại nhà ông!” ⁶ Ông vội vàng tụt xuống, và mừng rỡ đón rước Người. (Lc 19,5-6)

Bài Suy Gẫm số 85. Điểm 3: Hôm Nay Chúa Giêsu Muốn Đến Trong Tâm Hồn Chúng Ta.

Bởi chúng ta biết rằng Chúa Giêsu Kitô phải đến trong chúng ta hôm nay, và rằng chúng ta biết rõ con người thật của Người, nên chúng ta hãy chuẩn bị cho Người một nơi ở xứng đáng; chúng ta hãy thu xếp tâm lòng cho thật tươi mát để tiếp đón Người; ước gì Người cảm thấy thỏa thích khi ngụ lại nơi ấy. Muốn được vậy, chúng ta hãy ra sức dứt bỏ khỏi tâm hồn mình, tất cả những gì là thế tục phàm trần. Thánh Phaolô nói: “*Những kẻ thuộc về đất thì giống như kẻ bởi đất mà ra*” – họ nói về trần thế cách triu mến và chỉ biết nói có bấy nhiêu; – “*còn những kẻ thuộc về trời thì giống như Đấng từ trời mà đến*” (1Cr 15,48) – họ nói những điều trên trời, vượt lên trên tất cả.

Đó là mục đích mà Con Thiên Chúa nhắm khi xuống thế, và Người muốn ngụ vào lòng chúng ta, hầu cho chúng ta tham dự vào bản tính của Người, và biến chúng ta thành những kẻ hoàn toàn thuộc thượng giới.

In today’s Gospel story, the meeting of Zacchaeus and Jesus, we are told that no matter what our circumstances are, Jesus came to find and save the lost. In Jewish Law if voluntary confession was made and voluntary restitution offered, the value of the original goods had to be paid plus one fifth extra. (Lev 6:5, Num 5:7) Zacchaeus was determined to do far more than the law demanded. He showed by his deeds that he was willing to change by offering half of his belongings to the poor and paying back four times as much to anyone he had cheated. Zacchaeus teaches us that when you make a good effort to experience Jesus, you are rewarded. So, we need to go beyond our expectation in order to prove the presence of Jesus within us. We need to voluntarily give to other people, our time, energy and love. Only then will we be able to prove that our lives are filled with the presence of Jesus. Let us limit our needs, serve others and help make the world a better place.

Ngày 20/11/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

Kh 4,1-11 - Lc 19,11-28

¹⁶ “Người thứ nhất đến trình: ‘Thưa ngài, nén bạc của ngài đã sinh lợi được mười nén.’ ¹⁷ Ông bảo người ấy: ‘Khá lắm, hồi đây tớ tài giỏi! Vì anh đã trung thành trong việc rất nhỏ, thì hãy cầm quyền cai trị mười thành.’” (Lc 19,16-17)

Bài Suy Gẫm số 207. Điểm 1: Người Thầy Nhiệt Thành Nhận Nhiều Hồng Ân.

Thiên Chúa rất nhân lành, nên không thể không thưởng công cho những ai cất công phục vụ Người, nhất là trong lãnh vực phần rỗi các linh hồn. Nếu đúng là Thiên Chúa trọng thưởng ngay ở đời này “*những ai đã từ bỏ ... [tất cả] vì danh Thầy*”, thì những ai nhiệt thành lo mở mang Nước Người, cũng “*sẽ được gấp bội*” (Mt 19,29) ngay trước mắt vậy.

Ngay từ đời này, những ai đã làm điều thiện và có cách phục vụ mà Thiên Chúa rất quý, là không biết mệt mỏi lo cứu các linh hồn, thì được Người ban cho hai loại phần thưởng: Thứ nhất, Người cho họ được tràn đầy ân sủng; thứ hai, Người ban cho họ một thừa tác vụ nói rộng hơn, và khả năng dễ dàng hoán cải các tâm hồn.

Phần thưởng thứ nhất được ám chỉ trong dụ ngôn “*Những yến bạc*”: Người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ để sinh lợi. Ông giao cho người này năm yến, người kia hai yến, người khác nữa một yến, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Sau một thời gian lâu dài, ông chủ đến tính sổ với các đầy tớ. Người đã lãnh năm yến tiến lại gần và nói đã gây lời được năm yến khác. Ông chủ khen người đầy tớ tài giỏi và trung thành, và tặng thưởng anh ta cả vốn lẫn lời. Người đầy tớ nhận một yến cũng đến gần, nhưng đã không sinh lợi được đồng nào. Ông chủ nổi giận, ra lệnh lấy yến bạc của hắn mà trao cho người đầy tớ đã có mười yến. Và Chúa Giêsu kết luận: “*Phàm ai đã có, thì sẽ được cho thêm; còn ai không có, thì ngay cái nó đang có cũng sẽ bị lấy đi.*” (Lc 19,26).

Loại phần thưởng thứ hai, tức là thừa tác vụ được nói rộng, được nói rất rõ trong Tin Mừng theo thánh Luca, qua dụ ngôn “*Mười nén bạc*”: Một người quý tộc kia đi vắng, phát cho họ mười nén bạc và bảo họ lo làm ăn sinh lợi cho ông. Sau khi lãnh nhận vương quyền ông trở về, truyền gọi các đầy tớ đến báo cáo. Người thứ nhất đến trình rằng, nén bạc của chủ đã sinh lợi được mười nén. Ông quý tộc đã thưởng người ấy: “*Hãy cầm quyền cai trị mười thành*” (Lc 19,17).

Ôi! Anh [Chị] Em phải lấy làm hạnh phúc vì được làm việc trong cánh đồng của Đức Chúa! Vì Người đã nói: “*Ai gặt thì lãnh tiền công và thu hoa lợi để được sống muôn đời*” (Ga 4,36). Vậy từ nay trở đi, Anh [Chị] Em hãy dốc lòng nhiệt thành và mộ mến vào công tác của mình, vì đó là một trong những phương cách thuận lợi nhất bảo đảm phần rỗi của Anh [Chị] Em.

Today's Gospel gives us four points in life. Firstly it tells us that God trusts. In this reading the King gave his servants money and then went away and left them to use it in a manner they thought best. Secondly it tells us that God always tests us. This trust was a test of whether or not a man was faithful and reliable in little things. Sometimes a man

justifies, being inefficient in the ordinary routine affairs of life by claiming that “he has a mind above trifles”. God has not. It is precisely in these routine duties that God is testing us. Thirdly it tells us that God’s reward that the faithful servants received, was not one which they could enjoy by sitting down and folding their hands and doing nothing. One was put over ten cities and another over five. The reward of work well done was more work to do. Fourthly if you use your talents, you will be given more to do. If you don’t use them then what is given will be taken away. In Christian life the opportunities are given to work for the betterment of the world not to sit and watch. So let us work harder for the betterment of the world.

Ngày 21/11/2024

Đức Mẹ Dâng Mình Trong Đền Thờ

Dcr 2,14-17 - Mt 12,46-50

¹⁴ *Hỡi con gái Xi-on, hãy vui sướng reo hò, vì này Ta đang đến để ở lại giữa ngươi, - sấm ngôn của Đức Chúa. (Dcr 2,14)*

Bài Suy Gẫm số 191. Điểm 2: Cuộc Sống Của Đức Maria Trong Đền Thờ.

Trong ngày thánh này, Đức Trinh Nữ rất thánh đã hiến mình cho Thiên Chúa một cách trọn vẹn, không hạn chế; cha mẹ cùng đưa Mẹ đi làm công việc thánh thiện này, rồi họ đã để Mẹ ở lại trong khuôn viên Đền Thờ để được huấn luyện cùng với các trinh nữ khác, và tập tành đủ mọi nhân đức; thật là chính đáng khi Thiên Chúa, Đấng muốn một ngày kia biến Đức Maria thành ngôi đền cho Thiên tính của Người, đã thực hiện nơi Mẹ một điều cao trọng, ngay từ trong tuổi thơ, bằng cách tôn vinh Mẹ, ban cho Mẹ ân sủng cao vời và những nhân đức xuất sắc. Một tác giả đạo đức đã nói: ‘Do đó mà trong Đền Thờ, Mẹ luôn lo phục vụ Thiên Chúa, tập luyện chay tịnh và cầu nguyện ngày đêm’. Đức Trinh Nữ tinh tuyền đã sống cách thánh thiện như thế trong suốt thời gian ở trong Đền Thánh.

Anh [Chị] Em được phúc ở trong nhà Thiên Chúa, Đấng mà Anh [Chị] Em đã dấn thân phục vụ. Anh [Chị] Em phải: 1) tích lũy đầy tràn ân sủng nhờ linh thao nguyện gẫm; 2) tìm cách thực hành các nhân đức thích hợp hơn hết với ơn gọi của Anh [Chị] Em. Bằng hai phương tiện này, Anh [Chị] Em sẽ có khả năng chu toàn bổn phận của mình; bởi Anh [Chị] Em chỉ có thể làm tròn bổn phận như Thiên Chúa đòi hỏi nơi Anh [Chị] Em, trong mức độ Anh [Chị] Em trở nên trung thành và siêng năng nguyện gẫm. Nhờ linh thao này, như Chúa Giêsu Kitô đã hứa với các tông đồ, “*Khi nào Thần Khí sự thật đến, Người sẽ dẫn anh em tới sự thật toàn vẹn*” (Ga 16,13), tức là sự thật về Đạo và những phương châm Kitô giáo, mà Anh [Chị] Em phải biết và thực hành một cách thật trọn hảo, vì Anh [Chị] Em bị buộc phải truyền cảm hứng lại cho người khác.

We very often speak about our success and achievements, rather than looking into ourselves for the purpose we are called. The people of Jerusalem speak highly about the success and glory of the temple rather than its purpose which was to give peace to the people who lived there, care for the poor and needy and provide for their peaceful existence. However the people of Jerusalem always made the lives of the poor more difficult by inflicting immense suffering on them. They were expecting God to come but when God came to them, they did not recognize Him. God comes to the lives of the people in ordinary small events rather than great and glorious ones. We need to see God in ordinary everyday events and the ordinary people that we regularly meet. Let us be more attentive to the small and ordinary events in our lives.

Ngày 22/11/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

Kh 10,8-11 - Lc 19,45-48

⁴⁵ Khi ấy, Đức Giê-su vào Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang buôn bán ⁴⁶ và nói với họ: “Đã có lời chép rằng: Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện, thế mà các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp!” (Lc 19,45-46)

Bài Suy Gẫm số 62. Điểm 1: Cộng Đoàn Chúng Ta Phải Là Nhà Cầu Nguyện.

Khi vào đền thờ ở Giêrusalem, Chúa Giêsu Kitô thấy ở đó có nhiều kẻ buôn, người bán, và như thế, làm ứ đọng ngôi đền thờ Thiên Chúa hằng sống; Người đã đuổi họ ra khỏi nơi ấy, nói rằng: “Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện, thế mà các người đã biến thành sào huyệt của bọn cướp” (Lc 19,46). Anh [Chị] Em đang ở trong một nơi cầu nguyện: ở đó, cầu nguyện phải là công việc chính của Anh [Chị] Em; Thần Khí Thiên Chúa chỉ ngự nơi ấy, và chính Thiên Chúa cũng chỉ đổ xuống nhà này sự chúc phúc, bao lâu nó còn là một nhà cầu nguyện; ngay khi Anh [Chị] Em không còn tinh thần và lòng mộ mến cầu nguyện nữa, thì Thiên Chúa sẽ không còn nhìn Anh [Chị] Em với con mắt thiện cảm, Người xem Anh [Chị] Em như những kẻ bất xứng với công tác mà Người đã giao phó cho Anh [Chị] Em, những kẻ đã biến nhà của Người thành một hang ổ trộm cướp.

Thật vậy, chẳng phải là trộm cắp ư, khi gán cho mình công cuộc to lớn như việc bảo vệ sự thơ ngây của các linh hồn và hoán cải chúng? – một công cuộc chỉ xứng với Thiên Chúa và những kẻ mà Người giao việc, những người hoàn toàn thuộc về Người, luôn luôn chạy đến Người để cung ứng một việc tốt vĩ đại đến thế. Vậy nếu Anh [Chị] Em không thuộc về Thiên Chúa, nếu Anh [Chị] Em không thường xuyên chạy đến Người qua nguyện gẫm, và nếu Anh [Chị] Em chỉ dạy cho con trẻ những điều hời hợt bên ngoài, mà không hết sức cố gắng mang lại cho chúng tinh thần đạo đức, thì Anh [Chị] Em không bị Thiên Chúa xem như những tên trộm cướp ư? – tức những tên ngụ trong nhà của Người

mà lại không hiệp thông với Người, những kẻ thay vì truyền đạt cho học sinh tinh thần Kitô giáo theo như đòi hỏi, thì lại dạy cho chúng những thứ chỉ hữu ích ở đời.

Like Jesus, we are called to rise against the injustices done to the poor and the vulnerable. When the injustice was done in the Temple, he did not hesitate to drive them away and do it with authority. Doing our duty everyday is satisfactory, but it is in time of difficulty especially when someone wants to hinder or stop us from what we are saying or doing, that doing our duty matters most. Jesus was teaching in the Temple courts when there was a price on his head. This was sheer defiance. At that moment the authorities could not arrest him, for people hung upon his every word. But every time he spoke, he took his life in his hands and he knew well that it was only a matter of time until the end would come. The courage of the Christian should match the courage of his Lord. His abiding message is that we should never be ashamed to show who we are and whom we serve.

Ngày 23/11/2024

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

lê: 1Mcb 6,1-13 chẵn: Kh 11,4-12 - Lc 20,27-40

³⁸ “Mà Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là Thiên Chúa của kẻ sống, vì đối với Người, tất cả đều đang sống.” (Lc 20,38)

Bài Suy Gẫm số 185. Điểm 3: Lòng Bác Ái Của Giáo Hội Đối Với Các Linh Hồn Nơi Luyện Ngục.

Nhưng điều đặc biệt mách bảo chúng ta phải thông phần thể nào vào những nỗi đau khổ của các linh hồn công chính đang gặp hoạn nạn này, điều phải khiến chúng ta giúp đỡ họ bằng đủ mọi cách, đó là việc Giáo hội, Mẹ chung của chúng ta, không bỏ qua chi tiết nào để khơi dậy lòng nhiệt thành, giúp các con cái thân thương và đang đau khổ của mình. Do đó chúng ta phải hiệp cùng Giáo hội, trong tư cách là thành viên, và hợp với tất cả các tín hữu, cũng là thành viên, cùng với Mẹ Giáo hội, tạo thành một thân thể, để dâng lên Thiên Chúa kinh nguyện và Thánh Lễ; nhờ sự hiệp nhất rất mật thiết và số lượng lớn các kinh nguyện và các lời cầu bầu này, chúng ta dễ dàng xin Thiên Chúa giải phóng nhanh các linh hồn đang đau khổ; một khi đã lên trời, đến lượt họ, bằng kinh nguyện, họ sẽ thu hút nhiều ơn sủng xuống trên chúng ta, cho chúng ta tận hưởng.

Vậy, trong ngày này, Anh [Chị] Em hãy nhập tâm và hiệp ý cùng Giáo hội dâng lên Thiên Chúa các kinh nguyện và sự hy sinh, nhằm an ủi các linh hồn nơi luyện ngục. Với tất cả sự sốt sắng và hết sức khẩn nài, Anh [Chị] Em hãy xin Thiên Chúa cứu giúp họ, ngõ hầu Anh [Chị] Em được vinh dự xứng đáng là thành viên của Giáo hội, và “*được cộng tác với Thiên Chúa*” (2Cr 6,1) trong sự cứu độ các linh hồn đang bị giam giữ này.

Questions arise from life experiences. When Jesus lived on earth many questions were posed to him “Who is great? What have I to do to get eternal life? Do we need to pay the taxes to Caesar? She is an adulteress, what shall we do now?” Jesus answered these questions in different ways. Sometimes he answered by just keeping quiet. Many times, he gave answers. Sometimes he answered the questions by asking questions. Jesus used arguments, as a method to answer the questions posed by the people whom he was arguing with. He did this so that they could understand. He talked to them in their own language, he met them on their own ground, and that is precisely why the common people gladly listened to Him. We will be far better teachers and far better witnesses for Christ when we learn to do the same. So, let us live life faithfully and carefully read the signs of the times in order to teach and answer people in a better way.

Ngày 24/11/2024

CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN
ĐỨC GIÊ-SU KITÔ VUA VỮ TRỤ Năm B
Đn 7,13-24 - Kh 1,5-8 - Ga 18,33b-37

³⁷ Ông Phi-la-tô liền hỏi: “Vậy ông là vua sao?” Đức Giê-su đáp: “Chính ngài nói rằng tôi là vua. Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi.” (Ga 18,37)

Bài Suy Gẫm số 22. Điểm 2: Hãy Cùng Chiến Đấu Với Vua Của Chúng Ta

Để Chúa Giêsu Kitô ngự trị trong linh hồn mình, Anh [Chị] Em phải theo sự chỉ huy của Người, mà đấu tranh chống lại kẻ thù của sự cứu rỗi của Anh [Chị] Em và cũng là kẻ thù của Người. Người muốn thiết lập trong Anh [Chị] Em sự bình an của Người, và theo lời Thánh Phaolô, Người “*uớc gì ơn bình an của Đức Kitô điều khiển tâm hồn anh em*” (Cl 3,15); để được như vậy, Người phải vượt lên, và Anh [Chị] Em cũng phải vượt lên với Người và với sự trợ giúp của Người, tất cả những gì cản trở sự bình an đó, chẳng hạn như những đam mê và những khuynh hướng xấu của Anh [Chị] Em; và Anh [Chị] Em phải loại bỏ “*con người do tội lỗi thống trị đã bị hủy diệt, để chúng ta không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa*” (Rm 6,6).

Hôm nay, Anh [Chị] Em hãy dọn mình để đón nhận Chúa Giêsu Kitô với tất cả lễ nghi, bằng cách hoàn toàn phó thác vào sự dẫn dắt của Người, bằng cách để Người ngự trị trên cả tâm tư của Anh [Chị] Em; hãy để Người triển khai một cách tuyệt đối, còn phía Anh [Chị] Em thì tỏ ra hết sức tùng phục, đến nỗi Anh [Chị] Em có thể nói, “*Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi*” (Gl 2,20).

Let us learn to have the heart to serve others. Today, we celebrate the solemnity of Christ the King. Christ is the king of simplicity, humility, justice, honesty and truth. He worked for the marginalized of his time. He cared for the poor, lepers, gentiles, widows, prostitutes and all the outcasts of his time. Today we live in a world where the government works for the rich and the wealthy, they waive the loans of the industrialists and the rich people while neglecting the poor and the marginalized. Let us follow the footsteps of Jesus and speak the truth. Let us pray that in the coming years we may have a Government which speaks the truth. Let us pray that we have leaders who go in search of the missing sheep in the country as well as in the church. May Jesus become the King of our hearts and let us live like him.

Ngày 25/11/2024

Thánh Anrê Trần An Dũng Lạc và Các Bạn, Tử Đạo

2Mcb 7,1.20-23.27b-29 hoặc Kn 3,1-9 - Rm 8,31b-39 hoặc Kh 7,9-17

Lc 9, 23-26 hoặc Ga 17,11b-19

³⁸ *Đúng thế, tôi tin chắc rằng: cho dầu là sự chết hay sự sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào, ³⁹ trời cao hay vực thẳm, hay bất cứ một loài thọ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Ki-tô Giê-su, Chúa chúng ta. (Rm 8,38-39).*

Bài Suy Gẫm số 31. Điểm 3: Sự Bình An Được Duy Trì Nhờ Việc Hãm Mình.

Theo thánh Phaolô, lý do không có tai họa nào trên đây, hoặc bất cứ điều gì khác, có thể khiến Anh [Chị] Em đánh mất đức mến hoặc sự bình an nội tâm, đó là: Anh [Chị] Em phải sẵn sàng hãm mình và để cho kẻ khác hành xác mình, hoặc bên ngoài hoặc bên trong mỗi ngày, vì tình yêu Thiên Chúa.

Một lý do nữa, là việc Anh [Chị] Em chấp nhận “*vì Ngài mà mỗi ngày chúng con bị giết, bị coi như bầy cừu để sát sinh*” (Rm 8,36) và “*như chiên bị đem đi làm thịt ... chẳng hề mở miệng*” (Is 53,7). Vì thế thánh Phaolô nói thêm: “*Nhưng trong mọi thử thách ấy, chúng ta toàn thắng nhờ Đấng đã yêu mến chúng ta. ... cho dầu là sự chết hay sự sống, ... hay bất cứ một loài thọ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa, thể hiện nơi Đức Kitô Giê-su, Chúa chúng ta*” (Rm 8,37.38.39).

Today's Gospel tells us that there are two things that determine the value of a gift. First there is the spirit in which it is given. A gift which is given unwillingly, a gift which is given with a grudge and a gift that is given for the sake of prestige or of self-display loses more than half its value. The only real gift is that which inevitably comes from the loving

heart, that which is given because the giver really wants to give it. Second is the sacrifice which it involves. That which is a mere trifle to one man may be a vast sum to another. The gifts of the rich, as they flung their offerings onto trumpets, did not really cost them much; but the two lepta of the widow costs her everything she had. No doubt, the rich gave having nicely calculated how much they could afford; she gave with utterly reckless generosity until she could give no more. So let us give to others with a spirit of giving and give until it hurts. Then only the God who is secretly with you will appreciate your kindness.

Ngày 26/11/2024

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Kh 14,14-19 - Lc 21,5-11

⁵ Một hôm, nhân có mấy người nói về Đền Thờ lộng lẫy nguy nga với những phiến đá đẹp và những đồ dâng cúng, Đức Giê-su bảo: ⁶ “Những gì anh em đang chiêm ngưỡng đó sẽ có ngày bị tàn phá hết, không còn tảng đá nào trên tảng đá nào.” (Lc 21,5-6)

Bài Suy Gẫm số 188. Điểm 2: Sự Hiện Diện Của Chúa Giêsu Kitô Trong Các Thánh Đường Của Chúng Ta.

Anh [Chị] Em hãy xét đến việc Chúa Giêsu Kitô thực sự và chắc chắn ngự trong bí tích Thánh Thể, đang được lưu giữ ở nhà thờ; bởi vậy chúng ta càng đặc biệt bị buộc phải nhìn nhận sự hiện diện của Thiên Chúa trong những nơi thánh này. Chính Người đã chọn những nơi ấy để được loài người tôn vinh bằng một nghi lễ phụng thờ đặc biệt, và cũng chính tại đây, Người thích ban dồi dào ơn sủng của Người hơn cho những kẻ van xin Người với một tấm lòng sùng mến chân thật.

Nếu trong thời Cựu Ước, người ta phải run rẩy vì kính sợ khi “vào trong thánh điện phía sau màn trướng, trước nắp xá tội ở trên Hòm Bia” (Lv 16,2), thì ngày nay, chúng ta phải cung kính sấp mình đến mức nào, tại một nơi mà Thiên Chúa như đang ngự trên ngai tình yêu, để ân ban cho chúng ta lòng thương xót, nơi mà Người đang có vô số thiên thần thì nhau được vinh dự không ngừng bái yết thờ lạy, cho phải với đạo trung!

Today the world has many false prophets and false religious leaders. They say to ordinary people that they should follow them, that this is the way forward in life. When new things and attractions come on stream, people are attracted to them and very often become devotees. Many people falsely collect money and accumulate wealth while using the name of God to justify it. Jesus knows all these things and sternly warns us to read carefully into the ordinary events of our lives and follow him more faithfully. We also have a duty to guide people along the proper path they should travel in the future.

Ngày 27/11/2024

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Kh 15,1-4 - Lc 21,12-19

¹² Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Người ta sẽ tra tay bắt và ngược đãi anh em, nộp anh em cho các hội đường và bỏ tù, điệu anh em đến trước mặt vua chúa quan quyền vì danh Thầy. ¹³ Đó sẽ là cơ hội để anh em làm chứng cho Thầy.” (Lc 21,12-13)

Bài Suy Gẫm số 41. Điểm 1: Thế Gian Bắt Bớ Những Tội Tớ Của Thiên Chúa.

Trong Tin Mừng của ngày hôm nay, Chúa Giêsu Kitô tiên báo cho các tông đồ biết về những sự bắt bớ mà họ sẽ phải gánh chịu từ phía người Do Thái: “Người ta sẽ tra tay bắt và ngược đãi anh em, nộp anh em cho các hội đường” (Lc 21,12) và các buổi hội họp của họ, xem các môn đệ như những người tuyệt thông, không xứng đáng đối đáp với họ. Đó là cách người đời nhìn những người thuộc về Thiên Chúa, nhất là những kẻ đã xa lánh thế gian; người đời gây phiền hà, chửi rủa, nhục mạ, hành hạ hạng người này như những tên gian phi, chỉ vì, như lời Đức Kitô nói, “*họ không thuộc về thế gian*” (Ga 17,14).

Bao lâu Anh [Chị] Em còn sống theo tinh thần của Dòng, và làm điều có ích cho tha nhân, Anh [Chị] Em phải chờ đợi bị đối xử như vậy; bởi vì ma quỷ thì căm ghét Anh [Chị] Em, còn thế gian vốn liên kết mật thiết với ma quỷ, nên cũng sẽ không thể nào chịu tha Anh [Chị] Em. Hãy giáng trả ngang đòn đối với thế gian: đó là cách tốt nhất để giữ mình trong sự mộ đạo, sự ản dật và xa lánh thế gian.

Are we reading the bible peripherally or meaningfully? If we read peripherally, we may miss the context and the real meaning of the word of Jesus. Jesus was completely honest. “This,” he said to his disciples “is what you must expect if you choose to follow me.” A follower of Jesus will have a strong commitment to him. Jesus is looking for disciples who will follow him and make Him the most important part of their lives so that he is in control of every part. It is not easy, it is not a bed of roses and it has many challenges. Jesus promised his disciples that they would never meet their tribulations alone. A prison can be like a palace, a scaffold like a throne and the storms of life like a pleasant spring when Christ is with us. So, let us be with Jesus in times of difficulty and become a witness to him on earth.

Ngày 28/11/2024

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Kh 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a - Lc 21,20-28

²¹ “*Bấy giờ, ai ở miền Giu-đê, hãy trốn lên núi; ai ở trong thành, hãy bỏ đi nơi khác; ai ở vùng quê, thì chớ vào thành.*” ²² *Thật vậy, đó sẽ là những ngày báo oán, ngày mà tất cả những gì đã chép trong Kinh Thánh sẽ được ứng nghiệm.*” (Lc 21,21-22)

Bài Suy Gẫm số 77. Điểm 1: Một Cộng Đoàn Giữ Luật Tốt Là Một Nơi Thánh.

Trong đoạn Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu Kitô đã nói rằng “*bấy giờ, ai ở miền Giuđê, hãy trốn lên núi*” (Lc 21,21). Không ai có thể chối cãi rằng một dòng tu là một nơi thánh; có thể áp dụng cho dòng tu, – nơi mà Thiên Chúa được phục vụ thật tốt, – điều mà tổ phụ Giacóp nói trong sách Sáng Thế: “*Quả thật có Đức Chúa ở nơi này ... Đây là nhà của Thiên Chúa, là cửa Trời*” (St 28,17). Thật vậy, nếu xét đến việc thành lập và cứu cánh của nhà dòng, thì chúng ta có thể áp dụng câu nói về Đền Thờ do vua Salomon xây dựng, rằng “*Ta đã chọn và thánh hóa nhà này, để muôn đời danh ta ngự tại đây*” (2Sb 7,16), vì tại đây, Thiên Chúa thường được cầu khẩn, và những người cư ngụ ở đó, chỉ được tập hợp để được cứu độ qua việc thánh hóa linh hồn; chính nhờ phương tiện trên mà nơi thánh này được gọi là ‘cửa Trời’, bởi vì nó giúp kẻ cư ngụ đi theo con đường để sẵn sàng lên Trời.

Việc thánh hóa là mục đích đầu tiên Anh [Chị] Em phải nhắm tới khi vào hội Dòng này; mục đích ấy cũng khiến cho Anh [Chị] Em tiếp tục bền đỗ; chính vì lẽ đó mà Anh [Chị] Em đã rời khỏi thế gian để tự ràng buộc mình với đủ loại kinh kệ. Nếu vì một mục đích nào khác mà Anh [Chị] Em vào Nhà Dòng, thì Anh [Chị] Em tỏ ra mình ít biết điều, vì như lời vị vua-tiên tri đã nói, “*Thánh chỉ Ngài thật là bền vững, nơi đền vàng rục lên toàn thánh thiện triền miên qua mọi thời*” (Tv 93[92],5). Vì Thiên Chúa là Đấng chí thánh, nên thật là chính đáng và phải đạo khi những người cư ngụ trong Dòng phải thánh thiện, bằng cách dự phần vào sự thánh thiện của Người.

Anh [Chị] Em có vào nhà Dòng như vào nhà của Thiên Chúa không? Anh [Chị] Em có đến đó để thánh hóa mình không? Mọi lo chính của Anh [Chị] Em nơi đó có phải là dùng những phương tiện để trở nên thánh không? Hãy thường nhớ đến điều thánh Eucher, giám mục thành Lyon, đã nói rằng giai đoạn ngụ trong nhà thánh là nguồn mạch dẫn đến, hoặc sự trọn hảo tuyệt đỉnh hoặc sự đọa đày tuyệt đối.

When trouble comes into our life, we always start to blame ourselves or others. What we fail to understand is that these troubles and difficulties should only make us stronger and improve our talents and our characters. During the recent pandemic many people had no work, some at times went hungry and many who were in hospital with respiratory problems found it difficult to breathe. However after going through all these troubles they were able see God in the ordinary human beings who helped them in their difficulties. In the same way, when we come across difficulties, we should face them with the courage which God has given to us. The tribulations are the opportunities that mould us to be a

better person. We are not alone. We are with Jesus who is always with us in times of tribulation. Let us face them happily.

Ngày 29/11/2024

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Kh 20,1-4.11 – 21,2 - Lc 21,29-33

³¹ “*Anh em cũng vậy, khi thấy những điều đó xảy ra, thì hãy biết là Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần.*” (Lc 21,31)

Bài Suy Gẫm số 1. Điểm 2: Kẻ Lành Cũng Phải Sợ Cuộc Phán Xét Chung Này.

Thánh Augustinô nói: “Không phải chỉ kẻ dữ có cuộc đời xấu xa, mới lo sợ ngày chung thẩm; đối với người lành hay kẻ dữ, ngày ấy cũng sẽ khủng khiếp”. Là vì, như Thánh Giêrônimô giải thích, sẽ có rất ít, thậm chí sẽ không tìm thấy một người nào trong cuộc hội nghị chung này, mà không đáng bị vị Thẩm Phán nổi cơn thịnh nộ bắt lỗi một cách hà khắc. Thánh nhân nói thêm: Đây là lý do tại sao không có linh hồn nào mà không lo sợ sự phán xét của Thiên Chúa, vì “*ngay cả các tinh tú – nghĩa là các thánh, – cũng không thanh sạch trước mắt Thiên Chúa*” (G 25,5). Rồi vị thánh tiên sĩ này nhận xét thêm: “Thật khó mà tìm được một người nào đủ thanh sạch, không có chi đáng chê trách, vững dạ ra trước vị Thẩm Phán này, và tự hào rằng “*Ai trong các ông chứng minh được là tôi có tội?*” (Ga 8,46). Thánh Êphrem nói: “Do vậy tất cả mọi loài thọ tạo sẽ phải kinh hãi, và tất cả đạo binh các thiên thần cũng sẽ run sợ trong ngày báo oán trọng đại của Đức Chúa”.

Lý do chính khiến những người công chính phải lo sợ, trong khi chờ đợi ngày chung thẩm, là như Chúa Giêsu Kitô nói trong Tin Mừng, người ta “*không chỉ phải trả lẽ về những lời vô ích người ta đã nói*” (Mt 12,36), mà còn về cả những việc lành người ta đã làm, như Thiên Chúa phán qua miệng của vị Vua-Ngôn Sứ: “*Ta sẽ xử công minh*” (Tv 75[74],3), nghĩa là Người xét tất cả những việc lành loài người đã làm trong suốt cuộc đời của họ, xem có phải thật sự là việc lành hay không, trong đó có bất kỳ khiếm khuyết nào không. Ai trong chúng ta lại không lo sợ sự phán xét của Thiên Chúa.

Today’s Gospel is asking us to be on the watch at all times as we live forever in the shadow of eternity. The Christian must be a person who lives in a permanent state of expectation. We should always be ready to meet God, because that day will eventually come. It means seeking him with an undivided heart and mind. It means not allowing anything, no matter how blessed or wonderful it may be, to distract us from preparing to hear from God. It means making conscious choices that align with your faith and values. This might mean saying “no” to certain things so that you can say “yes” to what truly matters. So make sure you are ready to be in the presence of God.

Ngày 30/11/2024

Thánh Anrê, Tông Đồ

Rm 10,9-18 - Mt 4,18-22

¹⁸ *Một hôm, Đức Giê-su đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy hai anh em kia, là ông Si-môn, cũng gọi là Phê-rô, và người anh là ông An-rê, đang quăng chài xuống biển, vì các ông làm nghề đánh cá. (Mt 4,18)*

Bài Suy Gẫm số 78. ĐIỂM 2: Thánh Anrê Nhiệt Thành Cứu Rỗi Các Linh Hồn.

Thánh Anrê đã trung thành thể hiện điều Chúa Giê-su Kitô tiên báo khi Người gọi và bảo ngài “*là kẻ lưới người như lưới cá*”, nghĩa là ngài sẽ đem các người khác về cho Thiên Chúa và lôi kéo họ đến với Chúa Giê-su Kitô, bằng cái lưới của ơn cảm hóa tông đồ mà Người ban cho ngài. Ngài đã dự phần vào ơn này ngay khi biết Chúa Giê-su, “*rồi ông dẫn em mình – là ông Phê-rô – đến gặp Chúa Giê-su*” (Ga 1,42). Điều này khiến thánh Phê-rô Damianô nói rằng, ngay khi mới khởi đầu học đạo Kitô, vị thánh này đã chú tâm làm nảy sinh hoa trái nơi các linh hồn, và đã trở thành người rao giảng chân lý, dù rằng ngài cũng chỉ là người mới nghe giảng; rằng người môn đệ mới này, không chỉ hài lòng với việc lo cho bản thân được cứu rỗi, mà còn gắng tìm cho Thiên Chúa những môn đệ khác. Sau khi Thánh Linh hiện xuống, vị thánh tiếp tục đem lòng nhiệt thành lan tỏa trên nhiều đất nước, vì biết rằng Chúa Giê-su Kitô chỉ để các tông đồ ở lại trần gian là để họ “*đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo tin Mừng cho mọi loài thụ tạo*” (Mc 16,15).

Như các thánh tông đồ, Anh [Chị] Em cũng được gọi để làm cho người người biết Thiên Chúa; muốn vậy, Anh [Chị] Em cần có một sự nhiệt tâm to lớn: hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em một phần nhiệt thành của thánh tông đồ này; hãy chọn ngài làm kiểu mẫu để loan báo Chúa Giê-su Kitô và những phương châm thánh của Người mà không ngại mệt mỏi. Để đạt được mục đích này, Anh [Chị] Em phải tiếp thu những phương châm ấy nơi Chúa Giê-su Kitô, thường xuyên lui tới với Người bằng sự chuyên cần trong khi Anh [Chị] Em nguyện gẫm. Chính trong nguyện gẫm, sau khi đã học biết bốn phận phải dạy dỗ kẻ khác, Anh [Chị] Em cũng sẽ nhận rõ rằng mình không được quản ngại bất cứ điều gì để đem lại mọi sự vinh quang cho Thiên Chúa.

Jesus chose ordinary fishermen to be the fishers of men for God. The fisherman should have qualities that makes them better fishermen as well as fishers of men for God. A fishermen must have patience as he has to wait for fish to bite. In the same way it takes time to bring people to God. They will not change immediately, so we have to be patient, we have to wait. Perseverance is a quality a fisherman must have as he has to cast the net

again and again to catch fish. This demands continuous effort. Continuous effort is the hallmark of a good teacher especially when students are finding a subject difficult or are struggling. A fisherman has to wait for the right moment. A teacher has to wait for the right moment to instill ideas into the hearts of the children so that will bear fruit. So on this day we ask the Lord to grant us the qualities of patience, perseverance and eyes to pick the right moment.